קאַפּיטל פיר

1 נ אָך דעם האָב איך געזעהן, און אָט אַ טיר איז
געשטאַנען אָפּן אין הימל, און דאָס ערשטע קול,
וואָס איך האָב געהערט, ווי פון אַ שופר רעדן מיט
מיר, האָט געזאָגט: קום אַרויף אַהער, און איך וועל
דירווייזן, וואָס עס דאַרף געשעהן נאָך די דאָזיקע
זאַכן. 2 גלייך בין איך געווען אינם גייסט; און זע, אַ
כסא־הכבוד איז געשטאַנען אין הימל, און אויף דעם
כסא־הכבוד איז אייַנער געזעסן; 3 און דער זיצנדיקער
איז געווען ענלעך אינם אויסזעהן צו אַ יאַספּיס שטיין
און צו אַ רובין; און אַ רעגנבויגן איז געווען אַרום
אויף אַרום דעם כסא־הכבוד, אויף די מראה דערפון
איז געווען ענלעך צו אַ סמאַראַגד. (יחזקאל א, כו־כח.)
4 און אַרום דעם כסא־הכבוד זענען געווען פיראונ־
צוואַנציק טראָנען; און אויף די טראָנען האָב איך
געזעהן פיראונצוואַנציק זקנים זיצן, אָנגעטון אין
ווייסע קליידער; און אויף זייערע קעפּ גאָלדענע
קרוינען. 5 און פון דעם כסא־הכבוד גייען אַרויס
בליצן און קולות און דונערן. און פאַר דעם כסא־
הכבוד ברענען זיבן פייער פאַקלען, וואָס זענען די
זיבן גייסטער פון גאָט; 6 און פאַר דעם כסא־הכבוד,
אַזויווי אַ גלעזערנער ים, גלייך צו קריסטאַל; און
אינמיטן פון דעם כסא־הכבוד און אַרום דעם כסא־
הכבוד פיר חיות, פול מיט אויגן פון פאָרנט און
פון הינטן. 7 און די ערשטע חיה איז געווען ענלעך
צו אַ לייב, און די צווייטע חיה איז געווען ענלעך צו
אַן אָקס, און די דריטע חיה האָט דאָס פּנים ווי אַ
מענטש, און די פערטע חיה איז געווען ענלעך צו
אַ פליענדיקן אָדלער. (יחזקאל א, י.) 8 און די פיר חיות